HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אמר ליה כי קא מקיש רחמנא [1]לבל תשקצו [ז]אבל לשיעורין לא: **מתני'** [א]דם השרץ [ב]והבשר מצטרפין זה עם זה [ג]כלל אמר רבי יהושע כל [2]שטומאתו ושיעורו שוין מצטרפין טומאתו ולא שיעורו שיעורו ולא טומאתו לא טומאתו [ג] [ולא] שיעורו אין מצטרפין: **גמ'** אמר רב חנין אמר רב [ד] זעירא [ג] וכן אמר רבי יוסי בר ר"ח [2] הטמאין מלמד שהן [ג]מצטרפין ואפילו אש ושרץ שרץ ודם בין משום אחד בין משני שמות אמר רב יוסף לא קשיא [ד]כאן בכולו כאן במקצתו ומנא תימרא מדתניא [ג] [ה]נשפך על הרצפה והיה מקומה קטפרס איהל על מקצתו טהור איהל על כולו טמא [ה] מאי מקצתו אילימא מקצת דם והא אמר רבי חנינא אמר רבי רביעית דם שהגיס בה טהורה אלא לאו שמע מינה כאן בכולו כאן במקצתו ש"מ שאל רבי מתיא בן חרש את רבי שמעון בן יוחאי [ו] בעיר [רומי] [ז] מנין לדם שרצים שהוא טמא א"ל [ז] דאמר קרא [3]וזה לכם הטמא אמרו לו תלמידיו [ח] חכים ליה בן יוחאי אמר להם תלמוד ערוך בפיו של רבי אלעזר בר רבי יוסי שפעם אחת גזרה המלכות גזרה שלא ישמרו את השבת ושלא ימולו את בניהם וישבעלו [ט] את נדות הלך רבי ראובן בן איסטרובלי וסיפר קומי והלך וישב עמהם אמר להם מי שיש לו אויב יעני או יעשיר אמרו לו יעני אמר להם אם כן לא יעשו מלאכה בשבת כדי שיענו אמרו טבית אמר [י] ליבטל ובטלוה חזר ואמר להם מי שיש לו אויב יכחיש או יבריא אמרו לו יכחיש אמר להם אם כן ימולו בניהם לשמונה ימים ויכחישו אמרו טבית אמר ובטלוה חזר ואמר להם מי שיש לו אויב ירבה או יתמעט אמרו לו יתמעט [י] אם כן לא יבעלו נדות אמרו טבית אמר ובטלוה הכירו בו שהוא יהודי החזירום אמרו מי ילך ויבטל הגזרות ילך

[ו] **השרצים** מצטרפין זה עם זה. כגון שמוצא שרצים מחולד והעכבר וגו': **כל** שטומאתו ושיעורו שוין **מצטרפין.** כגון שרץ [יז] ונבלה [יח] **זעירא** בר'.

[א] **אמר רב חנין** בר' יוסי בר ר"ח. פירוש הא דקתני במתני' דם השרץ ובשרו מצטרפין זה עם זה לשיעור דווקא בעוד הדם בשרץ אבל פירש הדם מבשר השרץ אין מצטרפין מתיב ר' יוסי בר ר' חנינא הטמאין מלמד שמצטרפין ואפילו שרץ ושרץ שרץ ודם בין משם אחד בין משני שמות פירוש שני שמות שני שרצים כמו מולד ועכבר [יח] [ב] אף מצטרפין דם השרץ עם שרץ זה ובשר שרץ זה ובשר שרץ זה ודם שרץ זה ובשר שרץ זה ודם שרץ זה אפילו מכל מקום אין מצטרפין אלא לשיעור שרץ אחד ולא לשני שרצים ואפילו כי פירש יוסף כאן בכולו כאן במקצתו ומנא תימרא דתניא [ג] [ה]נשפך על הרצפה והיה מקומה קטפרס איהל על מקצתו טהור איהל על כולו טמא [ה] מאי מקצתו אילימא מקצת דם והא אמר רבי חנינא אמר רבי רביעית דם שהגיס בה טהורה אלא לאו שמע מינה כאן בכולו כאן במקצתו ש"מ [ו] שאל רבי מתיא בן חרש את רבי שמעון בן יוחאי בעיר [רומי] [ז] מנין לדם שרצים שהוא טמא א"ל [ז] דאמר קרא [3]וזה לכם הטמא אמרו לו תלמידיו [ח] חכים ליה בן יוחאי אמר להם תלמוד ערוך בפיו של רבי אלעזר בר רבי יוסי שפעם אחת גזרה המלכות גזרה שלא ישמרו את השבת ושלא ימולו את בניהם וישבעלו [ט] את נדות הלך רבי ראובן בן איסטרובלי וסיפר קומי והלך וישב עמהם אמר להם מי שיש לו אויב יעני או יעשיר אמרו לו יעני אמר להם אם כן לא יעשו מלאכה בשבת כדי שיענו אמרו טבית אמר [י] ליבטל ובטלוה חזר ואמר להם מי שיש לו אויב יכחיש או יבריא אמרו לו יכחיש אמר להם אם כן ימולו בניהם לשמונה ימים ויכחישו אמרו טבית אמר ובטלוה חזר ואמר להם מי שיש לו אויב ירבה או יתמעט אמרו לו יתמעט [י] אם כן לא יבעלו נדות אמרו טבית אמר ובטלוה הכירו בו שהוא יהודי החזירום אמרו מי ילך ויבטל הגזרות ילך

טמאה לגד מלמד לנבלה לחיבת לאו **לגד מלמד** לנבלה לחיבת לאו **שטומאתו** ושיעורו שוין מצטרפין. כגון שנגע בנבלה ומת [יט] **ונבלה** [יח] **אמר רב חנין** בר'. פירוש הא דקתני במתני' דם השרץ ובשרו מצטרפין זה עם זה לשיעור דווקא בעוד הדם בשרץ אבל פירש הדם מבשר השרץ אין מצטרפין מתיב ר' יוסי בר ר' חנינא הטמאין מלמד שמצטרפין ואפילו שרץ ושרץ שרץ ודם בין משם אחד בין משני שמות אמר רב יוסף לא קשיא כאן בכולו כאן במקצתו ומנא תימרא מדתניא [ג] [ה]נשפך על הרצפה והיה מקומה קטפרס איהל על מקצתו טהור איהל על כולו טמא [ה] מאי מקצתו אילימא מקצת דם והא אמר רבי חנינא אמר רבי רביעית דם שהגיס בה טהורה אלא לאו שמע מינה כאן בכולו כאן במקצתו ש"מ [ו] שאל רבי מתיא בן חרש את רבי שמעון בן יוחאי בעיר [רומי] [ז] מנין לדם שרצים שהוא טמא א"ל [ז] דאמר קרא [3]וזה לכם הטמא אמרו לו תלמידיו [ח] חכים ליה בן יוחאי אמר להם תלמוד ערוך בפיו של רבי אלעזר בר רבי יוסי שפעם אחת גזרה המלכות גזרה שלא ישמרו את השבת ושלא ימולו את בניהם וישבעלו [ט] את נדות הלך רבי ראובן בן איסטרובלי וסיפר קומי והלך וישב עמהם אמר להם מי שיש לו אויב יכחיש או יבריא אמרו לו יכחיש אמר להם אם כן ימולו בניהם לשמונה ימים ויכחישו אמרו טבית אמר ובטלוה חזר ואמר להם מי שיש לו אויב ירבה או יתמעט אמרו לו יתמעט [י] אם כן לא יבעלו נדות אמרו טבית אמר ובטלוה הכירו בו שהוא יהודי החזירום אמרו מי ילך ויבטל הגזרות ילך

שיעורו. כגון שרץ ונבלה **טומאתן ושיעורן שוין.** כגון נבלה **ונבלה** לו מוליד ועכבר: **טומאתו ושיעורו.** כגון שרץ ונבלה **טומאתן שוה** לשמיהן הויין טומאת ערב ולא שיעורו לנבלה שיעור טומאתה כזית [יט] **ושרץ כנבלה:** [יט] **ולא טומאתו.** [יז] כגון נבלה ומת [תרוייהו] מטמאין בגדים [יז] **ולא שיעורו** כגון שרץ ונבלה [יח] שאין מטמאין במשא [יח] **ולא טומאתו ולא שיעורו** כגון שרץ ונבלה [יח] שאין מטמאין באהל [יח] **ולא טומאתו ושיעורו** כגון שרץ ונבלה [יח] שמטמאין במגע ובמשא [יח] **ולא** [יח] **שיעורו** כגון שרץ ונבלה [יח] שמטמאין בכזית [יח] **ולא טומאתו** כגון שרץ ונבלה [יח] שמטמאין בכל שהו [יח] **ולא טומאתו ולא שיעור